

Державний вищий навчальний заклад

«Донбаський державний педагогічний університет»

Факультет гуманітарної, філологічної та економічної освіти

Кафедра германської та слов'янської філології

**МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ ЩОДО
КОНСТРУЮВАННЯ ТЕСТОВИХ ЗАВДАНЬ
У СЕРЕДОВИЩІ MOODLE
ДО КУРСУ
«ВИКОРИСТАННЯ СИСТЕМИ MOODLE У
ПРОЦЕСІ ДИСТАНЦІЙНОГО ТА ЗМІШАНОГО
НАВЧАННЯ ЛІТЕРАТУРИ»**

для здобувачів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти
спеціальності А4 Середня освіта (за предметними
спеціальностями)
за освітньо-професійною програмою
«Середня освіта (українська мова і література).
Середня освіта (англійська мова та зарубіжна література)»

Слов'янськ – Дніпро, 2025

Схвалено до друку Вченою радою
ДВНЗ «Донбаський державний педагогічний університет»
(протокол № 10 від 30 червня 2025 р.)

Рецензенти:

Лисенко Н. В. – кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри української мови та літератури ДВНЗ «Донбаський державний педагогічний університет»;

Нестелєєв М. А. – кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри германської та слов'янської філології ДВНЗ «Донбаський державний педагогічний університет»

Методичні рекомендації щодо конструювання тестових завдань у середовищі MOODLE до курсу «Використання системи MOODLE у процесі дистанційного та змішаного навчання літератури» для здобувачів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти спеціальності А4 Середня освіта (за предметними спеціальностями) за освітньо-професійною програмою «Середня освіта (українська мова і література). Середня освіта (англійська мова та зарубіжна література)» / уклад. І. М. Казаков. Слов'янськ; Дніпро: ДДПУ, 2025. 24 с.

Передмова

MOODLE (Modular Object Oriented Distance Learning Environment) – це система програмних продуктів, за допомогою якої можна дистанційно, через Інтернет, оволодіти навчальним матеріалом та самостійно створювати дистанційні курси і проводити навчання на відстані. Використання цієї платформи забезпечує студентам доступ до численних навчальних ресурсів. Використовуючи систему MOODLE, можна надсилати нові повідомлення студентам, розподіляти, збирати та перевіряти завдання, вести електронні журнали обліку оцінок та відвідування, налаштовувати різноманітні ресурси курсу і тощо.

MOODLE (www.moodle.org) є платформою, дистрибутив якої розповсюджується безкоштовно за принципами ліцензії Open Source.

Кожний користувач має доступ до джерела-коду платформи і може його змінювати залежно від своїх цілей та бажань.

Автор концепції платформи MOODLE австралієць Martin Dougiamas. Головною його метою було створення платформи, відмінної від доступних на ринку, а саме такої, в якій враховувалися б педагогічні аспекти, що базуються на основах пізнавальної психології, а особливо однієї з її течій, яка іменується конструктивізмом.

В цій теорії припускається, що студент (учень) – активний суб'єкт, який самостійно створює свою власну систему знань, користуючись при цьому доступними йому джерелами знань. Роль вчителя (тьютора) в мотивуванні і підтримці своїх підопічних полягає головним чином в підготовці завдань для самостійного опрацювання, оцінюванні результатів їх виконання, коригуванні знань студентів, тощо. Використання цих завдань сприяє формуванню в студента нових знань. Відповідно до основ суспільного конструктивізму, конструйоване знання найефективніше, коли студенти навчаються в співпраці. Це можливо тоді, коли студент працює в

групі, ділячись досвідом і думками, і будучи відкритим для досвіду і думок інших.

Перевагою платформи e-learning MOODLE є той факт, що починаючи від її появи, тобто з 1999 року, вона неодноразово була модифікована і доповнена новими рішеннями і інструментами. Програмне забезпечення платформи описано мовою PHP та з використанням безкоштовних загальнодоступних баз даних (MySQL, PostgreSQL і ін.). Платформу MOODLE можна встановити на будь-яку серверну операційну систему (MS Windows, Unix, Linux).

Система MOODLE включає набір модулів, використання яких дає можливість співпрацювати на рівнях учень-учень і учень-вчитель. До цих модулів належать: голосування (опитування), анкети, чати, форуми, уроки, журнали, *тести*, тести HOT POTATOES QUIZ, пакети SCORM, словники, семінари, wiki, завдання тощо (всього біля 35 модулів).

Ці матеріали допоможуть здобувачам вищої освіти ознайомитися з основними правилами конструювання тестів створенні тестів у середовищі MOODLE.

Загальні положення

В умовах реструктуризації навчального процесу у професійній школі особливо актуальною залишається проблема оцінювання, перевірки і контролю знань, умінь та навичок студентів.

Тестова форма контролю дозволяє ефективно здійснювати комплексну перевірку знань студентів в умовах кредитно-модульної організації навчання, дозволяє об'єктивніше оцінити рівень знань, умінь, навичок, перевірити відповідність підготовленості студентів заданим стандартам.

В. С. Аванесов неабияку актуальність тестового методу пояснює його безперечними перевагами перед іншими педагогічними методами оцінювання. Серед основних із них учений називає такі:

- Висока наукова обґрунтованість самого тесту, що дозволяє отримувати об'єктивні оцінки рівня підготовленості випробуваних.
- Технологічність тестових методів.
- Точність вимірювань.
- Наявність однакових для всіх користувачів правил проведення педагогічного контролю та адекватної інтерпретації тестових результатів.
- Сполучуваність тестової технології з іншими сучасними освітніми технологіями.

О. Жорнова до названих чинників, які зумовлюють активне впровадження тестового контролю у вищій школі, додає ще й такі:

- уникнення суб'єктивної оцінки навчальних досягнень;
- збереження ресурсу (мінімізація часу випробовування водночас зі збільшенням кількості випробуваних, необов'язкова присутність викладача, як безпосереднє, так і опосередковане пред'явлення тестів тощо);

- стандартизована процедура вимірювання знань та аналізу результатів сприяє об'єктивному та незаангажованому підходу до визначення якості освіти та уможлиблює її моніторинг.

Провідними функціями педагогічного тестування є: діагностична, контролююча, навчальна, розвивальна, організаційна та виховна.

Для розроблення якісних тестових матеріалів, які відповідають вимогам надійності, валідності, заданої складності, необхідно дотримуватися певної послідовності конструювання тестів.

Етапи створення тесту

- 1 етап. Визначення мети тестування.
- 2 етап. Добір змісту навчального матеріалу.
- 3 етап. Проектування матриці тесту.
- 4 етап. Формування структури банку тестових завдань та конструювання тесту відповідно до рівнів пізнавальної діяльності.
- 5 етап. Проведення тестування.
- 6 етап. Оцінювання та аналіз результатів тестування.

1 етап. Визначення мети тестування

Метою проведення тестування може виступати: навчання студентів (самостійне вивчення матеріалу); поточний контроль (діагностика засвоєння окремих тем та розділів); рубіжний контроль; підсумковий контроль знань студентів (з усієї навчальної дисципліни); контроль залишкових знань (з однієї дисципліни, циклу дисциплін).

За метою використання та місцем у навчальному процесі розмежовують тести *навчальні, діагностичні й контрольні*.

2 етап. Добір змісту навчального матеріалу

Для забезпечення короткого запису розроблених завдань весь матеріал навчального курсу поділяється на достатньо великі розділи (модулі). Кожен з розділів (модулів) в свою чергу поділяється на теми. За необхідності тема може поділятися на блоки і ще дрібніші дидактичні одиниці змісту навчального матеріалу.

Таблиця 1 Розподіл годин за дидактичними одиницями

<i>Назва розділу (модуля)</i>	<i>Кількість годин</i>
1. Розділ 1 (модуль 1)	
1.1. Тема 1 (розділу 1)	
1.1.1. Блок 1	
1.1.1.1. Дидактична одиниця 1	

1.1.1.2. Дидактична одиниця 2	
1.1.2. Блок 2	
1.1.2.1. Дидактична одиниця 1	
...	
1.2. Тема 2 (розділу 1)	
1.3. ...	
2. Розділ 2 (модуль 2)	
...	

3 етап. Проектування матриці тесту

Технологічна матриця задає зміст навчального матеріалу, який буде дібрано для перевірки, і важливість того чи іншого елемента змісту. Вона може містити рівні досягнень, які будуть перевірені, їх співвідношення, відповідність стандарту та деякі інші компоненти.

При складанні матриці тесту для будь-якої дисципліни розробник зобов'язаний переконатися, що увесь навчальний матеріал охоплений пропонованими завданнями. Зміст дисципліни повинен повністю покриватися елементами матриці за усіма темами. Якщо ж має місце тестування за окремими підтемами, то і в цьому випадку необхідно, щоб вся підтема була охоплена завданнями тесту. У випадку якщо питання або частина завдань не відповідає темі, або не повністю зрозумілі в рамках даної теми, від такого завдання слід утриматися.

Таким чином, фіксується вимога широти тесту, повного охоплення всіх розділів дисципліни, що відображається в елементах матриці.

4 етап. Формування структури банку тестових завдань та конструювання тесту відповідно до рівнів пізнавальної діяльності

Структура банку тестових завдань формується відповідно до структури дисципліни чи навчального курсу.

Чіткому визначанню цілей навчання сприяє їх класифікація (таксономія). Таксономія цілей навчання є описом і навчанням у термінах професійної діяльності (поведінки).

Таблиця 2

<i>Назва розділу (модуля)</i>	<i>Цілі навчання (таксономія Блума)</i>						<i>Загальна кількість завдань</i>
	<i>Знання</i>	<i>Розуміння</i>	<i>Застосування</i>	<i>Аналіз</i>	<i>Синтез</i>	<i>Оцінювання</i>	
1. Розділ 1 (модуль 1)							
1.1. Тема 1 (розділу 1)							
1.1.1. Блок 1							
1.1.1.1. ...							
...							
1.1.2. Блок 2							
1.1.2.1. ...							
...							
1.2. Тема 2 (розділу 1)							
1.3. ...							
2. Розділ 2 (модуль 2)							
...							

Класифікація пізнавальної сфери містить шість класів цілей, що розміщені відповідно до складності: знання, розуміння, застосування, аналізування, синтезування, оцінювання знань.

Знання (найпростіший клас) – це здатність запам'ятовувати факти, принципи, процеси в різних предметних галузях.

Розуміння – здатність студентів розуміти матеріал, який вивчають.

Застосування – здатність використовувати матеріал у нових ситуаціях.

Аналіз – здатність структурувати навчальний матеріал таким чином, що стає зрозумілою загальна організаційна структура.

Синтез – здатність поєднати окремі частини для отримання цілого, що набуває нової якості.

Оцінювання – здатність судити про цінність даного навчального матеріалу в рамках поставленої мети.

Таблиця 3

Таксономічний рівень	Приклади інфінітивів	Приклади прямих доповнень
1.00	Знання (попередньо вивчений матеріал, який запам'ятовано)	
1.10	Знання базової специфіки	
1.11 Знання термінології	Визначити, вирізнити, засвоїти, згадати, ідентифікувати, впізнати	Глосарій, терміни, термінологія, значення, визначення, референти, елементи
1.12. Знання специфічних фактів	Згадати, впізнати, засвоїти, ідентифікувати	Факти, фактична інформація (джерела, імена, дати, події, особи, місця, періоди), властивості, приклади, явища
1.20	Знання способів та методів оперування базовою специфікою	
1.21. Знання конвенцій (правил)	Згадати, впізнати, засвоїти, ідентифікувати	Форми, конвенції, вживання, використання, правила, способи, засоби, символи, представлення, стилі, формати

1.22. Знання логічних послідовностей, секвенцій	Згадати, впізнати, засвоїти, ідентифікувати	Дії, процеси, рух, розвиток, напрям, секвенція, причини, зв'язки, сили, вплив
1.23. Знання класифікацій та категорій	Згадати, впізнати, засвоїти, ідентифікувати	Області, типи, ознаки, класи, набори, поділ, групування, класифікація, категорія
1.24. Знання критеріїв	Згадати, впізнати, засвоїти, ідентифікувати	Критерії, основи, елементи
1.25. Знання методології	Згадати, впізнати, засвоїти, ідентифікувати	Методи, техніки, підходи, застосування, процедури, оброблення
1.30	Знання теоретичних основ базової специфіки	
1.31 Знання принципів, узагальнень	Згадати, впізнати, засвоїти, ідентифікувати	Принципи, узагальнення, схеми, основоположні поняття, закони, базові елементи, значимість
1.32 Знання теорій та структур	Згадати, впізнати, засвоїти, ідентифікувати	Теорії, основи, взаємозв'язок, структури, організації, формулювання
2.00	Розуміння (розуміння суті вивченого матеріалу)	
2.10. Трасляція	Викласти, трансформувати, переказати власними словами, перефразувати, проілюструвати прикладами, підготувати, прочитати, представити, змінити, ствердити	Значення, зміст, визначення, представлення, слова, фрази
2.20.	Інтерпретувати, перегрупувати, віддиференціювати, вирізнити, зобразити, пояснити, продемонструвати	Відношення, взаємозв'язки, ключові питання, аспекти, нові точки зору, вимоги, висновки, методи, теорії, абстракції

2.30. Екстраполяція	Зробити попереднє оцінювання, припустити, зробити висновок, передбачити, віддиференціювати, начити, поширити, інтерполювати, екстраполювати, доповнити, зобразити	Наслідки, зміст, висновки, чинники, міркування, значення, наслідки, ефекти, вірогідність
3.00	Застосування (вміння використати вивчений матеріал у нових ситуаціях)	
3.00.	Застосувати, узагальнити, співвіднести, вибрати, розвинути, організувати, використати, перенести, реструктурувати, класифікувати	Принципи, закони, висновки, ефекти, методи, теорії, абстракції, ситуації, узагальнення, процеси, явища, процедури
4.00	Аналізування (вміння розчленити цілі на складові елементи)	
4.10.	Вирізнити, простежити, ідентифікувати, класифікувати,	Елементи, гіпотези, висновки, припущення, твердження, наміри,
Таксономічний рівень	Приклади інфінітивів	Приклади прямих доповнень
	відокремити, віднести до категорії, розрахувати	аргументи, особливості
4.20. Аналіз взаємозв'язків	Проаналізувати, протиставити, порівняти, вирізнити, розрахувати	Відношення, взаємозв'язки, доцільність, докази, хиби, аргументи, причинно-наслідкові зв'язки, послідовність, частини, ідеї, припущення

4.30. Аналіз організаційних принципів	Проаналізувати, вирізнити, віднайти, розрахувати	Форми, зразки, мета, точки зору, техніки, тенденції, структури, групування, організування
5.00	Синтезування (вміння створити ціле з частини)	
5.10. Створення власного повідомлення	Написати, розповісти, передати, створити, скласти, розпочати, видозмінити, задокументувати	Структури, зразки, кінцевий продукт, діяльність, розробка, робота, повідомлення, зусилля, особливості, твір
5.20. Створення плану чи алгоритму дії	Запропонувати, спланувати, виготовити, розробити, видозмінити, уточнити	Плани, цілі, специфікації, схеми, операції, способи, розв'язання, засоби
5.30. Створення системи абстрактних відношень	Розробити, створити, поєднати, організувати, синтезувати, класифікувати, розрахувати, сформулювати, модифікувати	Явища, таксономії, концепції, схеми, теорії, відношення, абстракції, узагальнення, гіпотези, способи, відкриття
6.00	Оцінювання (вміння визначити цінність та придатність певних засобів для досягнення певної, мети)	
6.10. Оцінювання за внутрішніми критеріями	Винести судження, довести, підтвердити, оцінити, прийняти рішення	Акуратність, постійність, хибність, надійність, недоліки, помилки, точність
6.20. Оцінювання за зовнішніми критеріями	Винести судження, довести, розглянути, порівняти, протиставити, стандартизувати, схвалити	Кінцева мета, цілі, ефективність, економність, практичність, альтернативи, напрями діяльності, стандарти, теорії, узагальнення

У результаті розвитку тестології та практичного застосування тестів відбувся логічний перехід від тестових завдань до «завдань у тестовій формі». Якщо тестове завдання – це складова одиниця тесту (кожне

завдання є невід'ємною його частиною, тому видалення хоча б одного завдання неминуче призведе до виникнення прогалин в оцінюванні) як засобу контролю, що відповідає не тільки формальним, але й певним статистичним вимогам (частка неправильних відповідей в кожному завданні; співвідношення балів за завданнями та балів за весь тест). То завдання в тестовій формі – це новий педагогічний засіб, який відповідає певним вимогам та дозволяє організувати повноцінний навчальний процес, за якого формуються не лише знання, уміння, навички, а й відбувається розвиток критичного мислення та рефлексивність особистості.

Завдання в тестовій формі дозволяє організувати повноцінний навчальний процес, за якого формуються не тільки знання, уміння, навички, а й відбувається розвиток критичного мислення та рефлексивність особистості.

Елементи тестового завдання

- інструкція;
- завдання;
- варіанти відповідей;
- критерії оцінювання.

Інструкція визначає, що слід робити тестованому. Інструкція повинна бути сформульована коротко, чітко і зрозуміло, наприклад, у таких формах: «Відзначити правильну відповідь»; «Вказати номери правильних відповідей»; «Доповнити»; «Встановити відповідність»; «Встановити правильну послідовність» тощо. Форма інструкції повинна відповідати формі завдання.

Завдання

Умова – це стимул для відповіді, яка описує певну проблему і ставить завдання перед тестованим. Умова повинна допомогти чітко уявити поставлену перед ним проблему. Умова може містити лише завдання або складатися із вступних відомостей та запитання. Умова може подаватися у формі запитання, у наказовій формі або у формі незавершеного твердження. Рекомендується використовувати форму **запитання** або **наказову форму**, які є легшими для екзаменованих і ставлять перед ними чіткіше завдання. **Формулювання** запитання доцільно починати з **дієслова**.

Формулюйте умову **позитивно**. Уникайте негативних формулювань, які вимагають протилежної, порівняно з більшістю тестових завдань дії (вибір неправильного, неточного), та є складними для розуміння.

Варіанти відповідей

Написання *варіантів відповідей* є найскладнішим під час підготовки тестового завдання. Серед відповідей мінімум одна є правильною, решта – дистрактори – неправильними.

Доцільно створювати щонайменше 4 – 5 варіантів відповідей. Усі дистрактори мають бути правдоподібними і однорідними. Дистрактори, які не відповідають чим вимогам – не працюють, відволікають тестованих, тому їх не потрібно включати до складу завдання. Не варто штучно збільшувати кількість дистракторів за рахунок невірогідних.

Під час добору дистракторів доцільно використовувати поширені помилки, хибні уявлення, об'єкти, що відповідають лише частині характеристик, наведених в умові, тощо.

Водночас у дистракторах не повинно бути фальшивих та хибних відомостей. Використовуйте правильні твердження, але такі, що не належать до поданого контексту. Наприклад, при завданні на встановлення наслідків конкретної ситуації може бути чотири типи відповідей за ступенем правильності наслідку та його зв'язку з наведеною конкретною ситуацією:

- реальний наслідок, пов'язаний з конкретною ситуацією (правильна відповідь);
- реальний наслідок, не пов'язаний з ситуацією;
- нереальний або неправильно описаний наслідок, пов'язаний з конкретною ситуацією;
- нереальний або неправильно описаний наслідок, не пов'язаний з конкретною ситуацією.

Рекомендації щодо формулювання варіантів відповідей

- Використовуйте дистрактори з тим самим ступенем «технічності», «науковості», що й правильна відповідь. Для екзаменованих із

недостатніми знаннями такі дистрактори виглядають однаково привабливими.

- Уникайте фразування правильної відповіді цитатою з підручника або стереотипним виразом. Від правильно дібраних варіантів відповідей залежить складність тестового завдання.
- **Варіанти відповідей треба розміщувати системно** (в логічному, в алфавітному порядку, у порядку збільшення або зменшення чисел тощо).
- Відповіді мають бути **незалежними одна від одної** та не перетинатися між собою.
- Відповіді мають бути **однорідними за змістом** і належати до однієї навчальної мети.
- Відповіді мають бути короткими та простими за структурою. Слова, що повторюються, слід додавати до умови. Складні речення у відповідях використовувати не рекомендується.
- Відповіді мають бути **подібними за зовнішніми ознаками**, структурою, стилістикою тощо, зокрема, подібною має бути довжина відповідей. Типовою помилкою є створення найдовшої, детальної, конкретної, найповнішої правильної відповіді, до якої додаються коротші дистрактори.
- Відповіді мають відповідати умові **граматично, стилістично та логічно**. Невідповідність найчастіше спостерігається при застосуванні незавершеної форми твердження в умові.
- **Не бажано використовувати** фрази на кшталт «все з вищевказаного», «нічого з вищевказаного», «немає правильної відповіді», «усі відповіді правильні», «інколи», «ймовірно» тощо.

Рис. 1. Класифікація тестових завдань

Правила конструювання завдань у тестовій формі

1. Зміст завдання повинен відповідати вимогам програмам дисципліни (кожне тестове завдання має оцінювати досягнення важливої освітньої мети, слід уникати перевірки тривіальних або надмірно вузькоспеціальних знань).
2. Лаконічність (досягається шляхом ретельного добору слів, символів, графіків, які дозволяють досягнути максимального розуміння змісту завдання).
3. Логічна форма висловлювання.
4. Умова має містити чітко сформульоване завдання, яке фокусується на одній проблемі.
5. Варіанти відповідей (дистрактори) мають бути гомогенними (однорідними) та вірогідними (правдоподібними).
6. Потрібно особливо уважно використовувати слова «іноді», «часто», «завжди», «всі», «ніколи». Використання таких висловлювань у варіантах відповіді робить його дуже легким.
7. Відомості, що містяться в одному тестовому завданні, не повинні давати відповідь на інше тестове завдання.

8. Якомога рідше використовувати заперечення в основній частині.
9. Правильні та неправильні відповіді мають бути однозначні за змістом, структурою та кількістю слів.
10. Не рекомендується використовувати як правильну відповідь чи дистрактор фрази «все з вищевказаного», «нічого з вищевказаного», «немає правильної відповіді», «усі відповіді правильні» і подібні.
11. Уникайте повторень у варіантах відповідей.
12. Використовуйте довге питання і коротку відповідь.
13. Проаналізуйте завдання з точки зору можливості неправильної відповіді найбільш підготовлених учнів.
14. Уникайте використання прикладів з підручника чи лекції як тестових завдань.
15. Уникайте найдовшої правильної відповіді та найбільш детальної правильної відповіді.
16. Використовуйте однакові правила оцінювання відповідей.

Принципи добору змісту тестових завдань

- Значущість.
- Наукова достовірність.
- Відповідність змісту тесту рівню сучасного стану науки.
- Репрезентативність.
- Зростаюча складність навчального матеріалу.
- Варіативність змісту.
- Системність змісту.
- Комплексність та збалансованість змісту.
- Взаємозв'язок змісту і форми.

ВИМОГИ ДО ТЕСТУ:

- має певну довжину, що вимірюється кількістю тестових завдань;

- обов'язково *обмежений у часі* на виконання;
- може бути *однорідним*, тобто містити завдання одного типу;
- *неоднорідним* (у неоднорідному тесті завдання мають бути сформовані блоками за типами чи форматами тестових завдань).

5 етап. Проведення тестування

Щоб звести до мінімуму вплив на результати тестування суб'єктивних чинників, необхідна максимальна стандартизація умов його проведення та аналізу результатів.

Серед основних вимог до організації тестового контролю та управління ним можна визначити такі:

- Чітке визначення результатів, які відповідають цілям навчання. Для цього слід визначити цілі навчання; конкретизувати їх; для кожної цілі визначити точні результати навчання.^[1]
- Тести повинні містити такі типи завдань, які найбільше підходять для визначення знань, які вимагаються від студента на певному етапі навчання. Слід здійснити такі дії: максимально охопити завданнями тесту зміст результатів навчання; старанно скласти завдання тесту, підібрати найефективніші і виключити малоінформативні завдання та поєднати різні форми тестових завдань.
- Тести повинні відповідати вимогам щодо результатів. Тестування використовується на різних стадіях навчання: для визначення рівня знань на початку навчання (діагностичний тест); для оцінювання знань під час навчання (навчальний тест); для виявлення труднощів у навчанні та їх причин (коригувальний тест); для оцінювання рівня сформованості знань (підсумковий тест). Тому розроблено вимоги щодо інтерпретації результатів навчання відповідно до цих видів тестування.
- Тести повинні відповідати цілям навчання.

- За допомогою тестів перевіряється ступінь виконання завдань навчання, тобто за результатами тестування слід встановити рівень навчальних досягнень, якого досягли тестовані.
- Тести повинні допомагати в навчанні. Тестування позитивно впливає на навчання тоді, коли тести відповідають цілям навчання. Шляхом зворотного зв'язку можна мати уявлення про результати навчання, виявити труднощі, прогалини в знаннях, які вимагають коригування.
- Рекомендації щодо стандарту й критеріїв тестування. Тести використовуються для розподілу тестованих за рівнем знань і для оцінювання рівня підготовленості за критеріями засвоєння знань. Отже, ці підходи розрізняються за певними характеристиками (за метою використання, за задачами і об'ємом матеріалу, за способами добору завдань і визначенням рівня знань).

6 етап. Оцінювання та аналіз результатів тестування

Цей етап включає в себе наступні процедури:

1. Формування зведеної таблиці показників якості тестових матеріалів;
2. Побудова комплексних показників якості тестових матеріалів;
3. Нормування показників якості тестових матеріалів;
4. Визначення довірчих інтервалів комплексних оцінок;
5. Формування вербально-числової шкали якості тестових матеріалів;
6. Формування підсумкового висновку у вигляді рекомендацій:
  - щодо застосування стандартизованих тестових матеріалів для контролю якості навчальних досягнень;
  - для авторів з коригування та опрацювання тестових матеріалів із зазначенням причини невідповідності вимогам якості.

Проведення комплексної експертизи якості тестів дозволить поліпшити якість тестових матеріалів на етапі їх розроблення і сформувати банк стандартизованих тестових завдань та тестів, що забезпечить

контрольно-оцінювальні процедури надійними і валідними тестовими вимірювачами (Див. питання Аналіз тестових завдань).

Аналізуючи результати тестування групи здобувачів освіти, педагог має можливість здобути різні відомості, зокрема:

- визначити рейтинг здобувачів для порівняння їх успішності і для подальшого моніторингу;
- визначити, звіряючись з планом тесту, його специфікою, які види завдань і рівні засвоєння знань викликали труднощі, тобто виявити структуру знань кожного учасника тестування на діяльнісному рівні;
- виявити, порівнюючи результати тестування і поточну успішність з дисципліни, особливості конкретного здобувача, пов'язані з недостатньою сформованістю певних навичок роботи з тестовим матеріалом, психологічною неготовністю до незалежної оцінки навчальних досягнень, відсутністю правильної мотивації;
- виявити недостатність засвоєння теми, розділу і оцінити, викликаний цей факт некоректністю формулювання тестового завдання чи ж неналежною підготовкою тестованих;
- визначити коректність тесту і повноту виконання ним своїх завдань;
- диференціювати студентів за рівнями підготовленості для оптимізації індивідуального підходу у побудові процесу навчання.

Впровадження тестових технологій в навчальний процес істотно змінює роль викладача: від функції передачі знань і подальшого контролю здійснюється плавний перехід до співпраці зі здобувачами освіти.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Використання системи електронного навчання MOODLE для контролю і оцінювання навчальної діяльності студентів ВНЗ: методичний посібник / за ред. Ю.В. Триуса. Черкаси: МакЛаут, 2010. 200 с.
2. Габрусєв В. Ю. Комп'ютерно-орієнтовані засоби управління навчальними ресурсами. Moodle (модульна, об'єктно-орієнтована, дистанційна навчальна система). *Науковий часопис НПУ імені М.П. Драгоманова. Серія №2. Комп'ютерно-орієнтовані системи навчання.* Київ: НПУ імені М.П. Драгоманова, 2006. №4 (11). С.24.
3. Методичні рекомендації зі створення тестових завдань та тестів у системі управління навчальними матеріалами MOODLE / за заг. редакцією проф. В.П. Сергієнка. Київ: НПУ імені М.П. Драгоманова, 2014. 100 с.
4. Кухар Л.О. Сергієнко В.П. Конструювання тестів: курс лекцій. Луцьк. 2010. 182 с.
5. Сергієнко В.П., Кухар Л.О. Методичні рекомендації зі складання тестових завдань. Київ: НПУ, 2011. 41 с.
6. Сергієнко В.П., Франчук В.М. Методичні рекомендації зі створення тестових завдань та тестів у системі управління навчальними матеріалами MOODLE. Київ: НПУ імені М.П. Драгоманова, 2012. 58 с.
9. Система електронного навчання інституту інформатики. URL: <http://www.moodle.ii.npu.edu.ua>.
10. Система електронного навчання Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова. URL: <http://www.dn.npu.edu.ua>
11. Смирнова-Трибульська Є.М. Дистанційне навчання з використанням системи MOODLE: навчально-методичний посібник. Херсон: Айлант, 2007. 492 с.

12. Франчук В.М. MOODLE (Тести): посібник для студентів інформатичних спеціальностей педагогічних університетів. Київ: НПУ імені М.П. Драгоманова, 2009. 55 с.
13. Франчук В.М. Адміністрування навчальних комп'ютерних систем. Програмний комплекс Денвер+Moodle. *Науковий часопис НПУ імені М.П. Драгоманова*. Серія № 2. Комп'ютерно-орієнтовані системи навчання. Київ: НПУ імені М.П. Драгоманова, 2008. №6 (13). С. 39 - 45.
14. Moodle.org: open-source community-based tools for learning.
URL: <http://www.moodle.org>
15. MoodleDocs. URL: <http://docs.moodle.org>